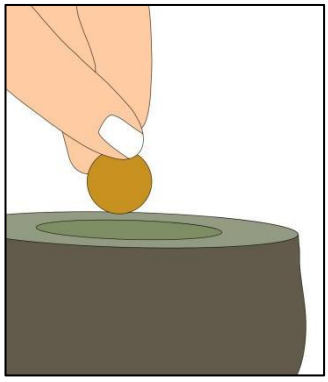

Kristlik komme anda almusi

Almused - riided, toit või raha, mida antakse vaestele inimestele

Evangeeliumid

Hoiduge, et te oma almusi ei tee inimeste ees, et nemad teid näeksid, muidu ei ole teil palka oma Isalt, kes on taevas. Seepärast, kui sa oma almusi teed, siis ära lase enese ees pasunat puhuda, nõnda nagu silmakirjatsejad teevad sünagoogides ja tänavatel, et inimesed neid ülistaksid. Tõesti, ma ütlen teile, neil on oma palk käes! Aga kui sa almust teed, siis ärgu su vasak käsi teadku, mida su parem käsi teeb, et su almus oleks salajas ja su Isa, kes näeb salajasse, tasub sulle avalikult. Matteuse 6:1-4

Ja Jeesus vastas ning ütles: „ Üks mees läks Jeruusalemmast alla Jeerikosse ja langes röövlite kätte, kes riisusid ta riided seljast ja haavasid teda ning läksid minema, jättes ta poolsurnuna maha. Ja juhuslikult tuli sinna teed alla üks preester, ja kui ta teda nägi, läks ta teiselt poolt mööda. Ja samuti leviit, kui ta sinna paika jõudis, tuli ja nägi teda ning läks teiselt poolt mööda. Aga üks samaarlane, kes teel oli ja jõudis sinna, kus ta oli, ja kui ta teda nägi, hakkas tal temast hale. Ja ta läks tema juurde ja sidus ta haavad kinni, valades peale õli ja veini, ja pani ta oma looma selga ja viis ta võõrastemajja ja hoolitses tema eest. Ja järgmisel päeval, kui ta lahkus, võttis ta välja kaks teenarit ja andis need peremehele ning ütles talle: „Hoolitse tema eest, ja mida sa rohkem kulutad, seda ma maksan sulle tagasi tulles.” Kes neist kolmest siis, mis sa arvad, oli ligimene sellele, kes röövlite kätte langes?” Ja tema ütles: „See, kes tema peale halastasid.” Siis ütles Jeesus talle: „ Mine ja tee sina nõndasamuti!” Luuka 10:30–37

Vaid andke pigem almuseid sellest, mis teil on, ja vaata, siis on kõik teile puhas. Luuka 11:41

Müüge ära, mis teil on, ja andke almuseid; hankige enestele kulumatud kukrud ja hankige endale kaomatu aare taevas, kuhu varas ei pääse ja kuhu koi ei riku. Sest kus on teie aare, seal on ka teie süda. Luuka 12:33-34

Apostlite teod

Aga Peetrus ja Johannes läksid koos üles templisse palvetunnil, mis oli üheksandal tunnil. Ja kanti üks mees, kes oli emaüsast saati jalutu. Teda pandi iga päev templi värava ette, mida hüütakse Ilusaks, et paluda almust neilt, kes templisse läksid. Nähes Peetrust ja Johannest templisse minemas, palus ta almust. Ja Peetrus, silmitsedes teda koos Johannesega, ütles: „Vaata meie peale!” Ja ta kuulas neid, oodates neilt midagi saada. Siis ütles Peetrus: „Hõbedat ja kulda mul ei ole, aga mis mul

on, seda ma annan sulle. Jeesuse Kristuse, Naatsaretlase nimel tõuse püsti ja kõnni!" Ja ta haaras kinni tema paremast käest ja tõstis ta üles. Ja kohe said ta jalad ja pahkluud tugevaks. Ja ta hüppas püsti, seisis ja kõndis ning läks koos nendega templisse, kõndides ja hüpates ning Jumalat kiites. Apostlite teod 3:1-8

Ja usklike hulk oli üks süda ja üks hing; keegi ei öelnud, et midagi tema varandusest oleks tema oma, vaid neil oli kõik ühine. Ja suure väega tunnistasid apostlid Issanda Jeesuse ülestõusmisest ja suur arm oli nende kõigi peal. Ja nende seas ei olnud kedagi, kellel millestki puudust oleks olnud, sest paljud, kellel olid põllud või majad, müüsid need ära ja tõid müüdud asjade hinna ning panid apostlite jalgade ette; ja igaühele jagati nõnda, nagu ta vajas. Ja Joosep, keda apostlid hüüdsid lisanimega Barnabaseks, mis tõlkes on "Trööstipoeg", leviit Küprose saarelt, müüs selle maha ja tõi raha ning pani apostlite jalgade ette. Apostlite teod 4:32-37

Aga Joppes oli üks jünger nimega Tabita, keda tõlkes kutsutakse Dorkaseks. See naine oli täis häid tegusid ja almusi, mida ta tegi. Apostlite teod 9:36

Kaisareas oli mees nimega Korneelius, Itaalia väesalga pealik, vaga ja jumalakartlik mees kogu oma perega, kes andis rahvale palju almusi ja palvetas alati Jumala poole. Ta nägi nägemuses selgelt umbes üheksandal päevatunnil Jumala inglit tema juurde tulevat ja temale ütlevat: „Korneelius!" Ja kui ta temale otsa vaatas, kartis ta ja ütles: „Mis on, Issand?" Ja ta ütles talle: „Su palved ja su almused on tõusnud Jumala ette mälestuseks." Apostlite teod 10:1-4

Ja Korneelius ütles: „Neli päeva tagasi paastusin ma selsamal tunnil ja üheksandal tunnil ma palvetasin oma kojas. Ja vaata, üks mees seisis mu ees säravates riietes ja ütles: „Korneelius, su palvet on kuuldud ja su annid on Jumala ees meeles peetud!" Apostlite teod 10:30-31

Ma olen teile kõike näidanud, et nõnda vaeva nähes tuleb hoolt kanda nõrkade eest ja meeles pidada Issanda Jeesuse sõnu, kuidas ta ütles: „ Õndsam on anda kui võtta!" Apostlite teod 20:35

Ja selles ma teen kõik endast oleneva, et mul oleks alati puhas südametunnistus Jumala ja inimeste ees. Nüüd, paljude aastate pärast, olen ma tulnud tooma oma rahvale almusi ja ohvreid. Apostlite teod 24:16-17

Kes varastas, ärgu varastagu enam, vaid pigeminult tehke oma kätega tööd, tehes head, et tal oleks anda sellele, kes hädas on. Efeslastele 4:28

Apokrüüfid

Mina, Tobit, olen kõik oma elupäevad käinud tõe ja õigluse teedel ning olen andnud palju almusi oma vendadele ja rahvale, kes tulid minuga Niinevesse Assüüria maale. Tobit 1:3

Ja Enemessari ajal andsin ma oma vendadele palju almusi ja andsin oma leiba näljastele ja oma riided alastiolevatele; ja kui ma nägin kedagi oma rahvast surnuna või Niineve müüride ümber vehkivana, siis ma matsin ta maha. Toobi 1:16-17

Anna oma varast almuseid; ja kui sa almuseid annad, siis ärgu olgu su silm kade ja ärgu pöörake oma palet ära vaesest, siis ei pöördu ka Jumala palet sinust ära. Kui sul on külluses, siis anna almuseid

vastavalt; ja kui sul on vähe, siis ära karda anda vastavalt sellele vähesele, sest sa kogud enesele hea tagavara hädapäevaks. Sest need almused päästavad surmast ega lase pimedusse langeda. Sest almused on hea and kõigile, kes neid annavad Kõigekõrgema palge ees. Toobi 4:7-11

Anna oma leivast näljastele ja oma riietest alastiolevatele, ja oma küllust mööda anna almust, ja ärgu olgu su silm kade, kui sa almust annad! Toobi 4:16

Palve on hea koos paastumise, almuste ja õigusega. Natuke õigusega on parem kui palju ülekohtuga. Parem on anda almust kui koguda kulda: sest almus päästab surmast ja puhastab kõik patud. Need, kes osutavad almust ja õiglust, täidetakse eluga. Toobi 12:8-9

Ja Toobit lõpetas Jumala kiitmise. Ta oli viiskümmend kaheksa aastat vana, kui ta nägemise kaotas, mis talle kaheksa aasta pärast tagasi tuli. Ta andis almusi ja kasvas Issanda Jumala kartuses ning kiitis teda. Toobit 14:1-2

Ja mata mind väärikalt ja su ema minu juurde, aga ära jää kauemaks Niinevesse! Pea meeles, mu poeg, kuidas Aman käitus Achiacharosega, kes ta üles kasvatas, kuidas ta ta valgusest pimedusse tõi ja kuidas ta talle tagasi tasus: ometi Achiacharus päästeti, aga teine sai oma tasu, sest ta läks alla pimedusse. Manasse andis almuseid ja pääses surmalõksudest, mis talle olid seatud, aga Aman langes lõksu ja hukkus. Seepärast, mu poeg, mõtle nüüd, mida almus teeb ja kuidas õiglus päästab. Kui ta seda oli rääkinud, heitis ta voodis hinge, olles saja kaheksa ja viiekümne aastane, ja ta mattis ta auväärselt. Toobi 14:10-11

Vesi kustutab leegitseva tule ja almus lepitab patud. Sirak 3:30

Ära ole arglik palvetades ja ära unusta almusi andmast. Sirak 7:10

Kes alati kurja teeb, sellele ei saa head osaks ega sellele, kes almust ei anna. (Siirak 12:3)

Mehe almused on tema juures otsekui pitsat ja ta hoiab inimese häid tegusid otsekui silmatera ning annab meeleparanduse oma poegadele ja tütardele. Sirak 17:22

Pane oma varakambritesse almused, siis need päästavad sind kõigist hädadest. Sirak 29:12

Kes kulda armastab, see ei ole õigeks mõistetud ja kes kõdunemist järgib, saab sellest küllalt. Kuld on paljudele hukatuseks olnud ja nende hukatus on lähedal. See on komistuskiviks neile, kes sellele ohverdavad, ja iga loll saab sellega tabatud. Õnnis on rikas, kes on laitmatu ega ole kulla järele käinud. Kes ta on? Ja me nimetame teda õndsaks, sest ta on oma rahva seas teinud imesid. Kes on sellega proovile pandud ja laitmatuks leitud? Siis ta kiidelgu! Kes on pahaks pannud ja ei ole pahaks pannud? Või teinud kurja ja ei ole seda teinud? Tema vara jääb kindlaks ja kogudus kuulutab tema almusi. Sirak 31:5-11

Kes head teeb, see ohverdab peent jahu ja kes almust annab, see ohverdab kiitusohvrit. Sirak 35:2

Vennad ja abi on hädaaja vastu, aga almused aitavad rohkem kui need kaks. Sirak 40:24

Piibli kadunud raamatud

Õnnistatud ja alati auline Neitsi Maarja, kes pärines kuninglikust soost ja Taaveti perekonnast, sündis Naatsareti linnas ja sai hariduse Jeruusalemmas Issanda templis. Tema isa nimi oli Joakim ja ema nimi Anna. Tema isa perekond oli pärit Galileast ja Naatsareti linnast. Tema ema perekond oli pärit Petlemmast. Nende elu oli Issanda silmis puhas ja õiglane, vaga ja laitmatu inimeste ees. Sest nad jagasid kogu oma vara kolmeks osaks: ühe osa pühendasid nad templile ja templiametnikele; teise jagasid nad võõraste ja vaeste seas; ja kolmanda jätsid nad endale ja oma perekonna tarbeks. Maarja sünni evangeelium 1:1-4

Ära karda, Joachim, ja ära ehmu mind nähes, sest ma olen Issanda ingel, kelle ta on sulle läkitanud, et sulle teada anda, et su palveid on kuuldud ja su annid on Jumala palge ette tõusnud. Maarja sünni evangeelium 2:3

Hiljem ilmus ingel ta naisele Annale ja ütles: „Ära karda ja ära arva, et see, mida sa näed, on vaim. Sest mina olen see ingel, kes on toonud Jumala ette sinu palved ja almused, ja mind on nüüd saadetud sinu juurde, et ma teataksin sulle, et sulle sünnib tütar, keda nimetatakse Maarjaks ja kes on õnnistatud kõigist naistest.“ Maarja sünni evangeelium 3:1-2

Hermase karjase kolmas raamat 2:1-13 (võrdlused)
1 Kui ma põllule kõndisin ja jalakat ja viinapuud vaatlesin ning mõtlesin endamisi nende viljadele, ilmus mulle ingel ja küsis: „Millele sa nii kaua endamisi mõtled?”
2 Ja ma ütlesin temale: „Isand, ma mõtlen sellele viinapuule ja sellele jalakale, sest nende viljad on ilusad.” Ja ta ütles mulle: „Need kaks puud on seatud eeskujuks Jumala sulastele.”
3 Ja ma ütlesin temale: „Isand, ma tahaksin teada, milline on nende puude muster, millest sa räägid.” Kuula, ütleb ta, „kas sa näed seda viinapuud ja seda jalakat? Isand, ütlesin mina, ma näen neid,
4 See viinapuu, ütleb ta, on viljakas, aga jalakas on viljatu puu. Sellegipoolest ei kannaks see viinapuu palju vilja, kui see poleks jalaka külge istutatud ja selle poolt toetatud, vaid maas lebades kannaks see halba vilja, sest see ei rippuks jalaka küljes; jalaka küljes toetudes aga kannab see vilja nii iseendale kui ka sellele.
5 Vaadake siis, kuidas jalakas annab mitte vähem, vaid pigem rohkem vilja kui viinapuu. Kuidas, isand, ütlesin ma, kannab ta rohkem vilja kui viinapuu? Sest, ütles ta, annab jalakale toetudes viinapuu palju ja head vilja; kui see aga maas lamaks, kannaks see vähe ja sedagi väga halba.
6 See võrdlus on seega esitatud Jumala sulastele ja see sümboliseerib rikka ja vaest meest. Ma vastasin: „Isand, tee see mulle ilmsiks.” Kuule, ütles ta, rikkal mehel on rikkust, aga Issanda ees on ta vaene, sest ta on hõivatud oma rikkusega ja palvetab Issanda poole vähe ning tema palved on laisad ja jõuetud.
7 Kui rikas mees ulatab vaestele abikäe, mida too vajab, siis palvetab vaene mees Issanda poole rikka eest; ja Jumal annab rikkale mehele kõike head, sest vaene inimene on rikas palves; ja tema anumistel on Issanda juures suur vägi.
8 Rikas mees annab vaestele kõike, sest ta tunneb, et Issand kuuleb teda, ja annab vaestele meelsamini ja kõhklemata, mida nad vajavad, ega hoolitse selle eest, et neil midagi puudu ei oleks.
9 Ja vaene tänab Issandat rikaste eest, sest mõlemad teevad oma tööd Issandalt.
10 Seepärast ei arvata inimeste seas, et jalakas vilja kannaks; ja nad ei tea ega mõista, et kui tema kaaslane viinapuule lisatakse, annab viinapuu kahekordse kasvu nii endale kui ka jalakale.
11 Nõnda kuuleb Issand vaeseid, kes palvetavad rikaste eest, ja nende rikkus kasvab, sest nad teenivad oma rikkusega vaeseid. Seega saavad nad mõlemad osa teineteise heategudest.

12 Kes iganes seda teeb, seda ei hülga Issand, vaid ta kirjutatakse eluraamatusse.
13 Õndsad on need, kes on rikkad ja tunnevad end rikastununa, sest kes seda tunneb, suudab ka teisi mõnevõrra aidata.

Eedeni unustatud raamatud

Sebuloni testament 2:1–21
1 Ja nüüd, lapsed, ma ütlen teile: pidage Issanda käske ja osutage halastust oma ligimese vastu ning olge halastavad kõigi vastu, mitte ainult inimeste, vaid ka loomade vastu.
2 Kõige selle pärast õnnistas Issand mind ja kui kõik mu vennad olid haiged, pääsesin mina haiguseta, sest Issand teab igaühe eesmärki.
3 Olgu siis teie südames halastus, mu lapsed, sest nõnda nagu inimene teeb oma ligimesele, nõnda teeb Issand temale.
4 Sest mu vendade pojad olid Joosepi pärast haiged ja suremas, sest nad ei osutanud oma südames halastust; aga mu pojad jäid haigusteta terveks, nagu te teate.
5 Ja kui ma olin Kaananimaal mere ääres, siis ma püüdsin oma isale Jaakobile kala; ja kui paljud läksid merre kinni, jäin mina terveks.
6 Mina olin esimene, kes ehitas paadi merel sõitmiseks, sest Issand andis mulle selles mõistust ja tarkust.
7 Ja ma lasin selle taha tüüri ja pingutasin purje teise püstise puutüki otsa keskele.
8 Ja ma purjetasin seal mööda kaldaid, püüdes kalu oma isa perele, kuni me jõudsime Egiptusesse.
9 Ja halastuse pärast jagasin ma oma saaki iga võõraga.
10 Ja kui keegi oli võõras, haige või vana, siis ma keetsin kala ja valmistasin selle hästi ning pakkusin seda kõigile inimestele, nõnda nagu igaühel oli vaja, kurvastades ja halastades tema peale.
11 Seepärast on Issand mind külluslikult kalastanud, kui ma kalu püüdsin; sest kes jagab oma ligimese poole, saab Issandalt mitmekordselt rohkem.
12 Viis aastat püüdsin ma kala ja andsin igaühele, keda nägin, ja sellest jätkus kogu mu isa perele.
13 Ja suvel püüdsin kala ja talvel hoidsin oma vendadega lambaid.
14 Nüüd ma kuulutan teile, mida ma tegin.
15 Ma nägin talvel meest, kes oli alasti ja oli hädas, ja mul oli tema peale hale ning ma varastasin salaja oma isakojast ühe rõiva ja andsin selle hädasolijale.
16 Seepärast, mu lapsed, osutage sellest, mida Jumal teile annab, kõhklemata halastust ja halastust kõigi inimeste vastu ning andke igale inimesele hea südamega.
17 Ja kui teil ei ole piisavalt, et anda abivajajale, siis olge tema vastu halastava südamega kaasa.
18 Ma tean, et mu käsi ei leidnud, kuidas anda abivajajale, ja ma kõndisin temaga koos seitse vagu nuttes ning mu süda igatses tema poole haletsusega.
19 Olge siis ka teie, mu lapsed, halastavad igaühe vastu, et ka Issand oleks teie peale halastav ja halastaks.
20 Sest viimseil päevil läkitab Jumal oma halastuse maa peale ja kus iganes ta leiab halastust, seal ta elab.
21 Sest nii palju kui inimene oma ligimese peale halastab, sama palju on ka Issand tema peale.